

Een oud-bewoner van het Rode Dorp is na de renovatie weer teruggekeerd naar zijn oude buurtje, dat nu zijn buurtje niet meer is.

De heer Ligthert heeft half juli als eerste de sleutel gekregen van zijn nieuwe woning in wat nu Parkwijk heet, voorheen het Rode Dorp. Omdat een en ander niet echt soepeltjes is verlopen, is de nieuwe bewoner van Noorderstraat 2 nog steeds niet gesetteld.

Heeft 4,5 jaar in het Rode Dorp gewoond voordat gesloopt werd in 2007, een hoekwoning aan de Ferdinand Huyckstraat bij het oude Hoogvlietpand met tuin en uitloop naar een parkje. Woonde in de tussentijd in een wisselwoning op de Dunantsingel in een seniorenappartementencomplex. Niemand van de oude burens wilde daar zitten, hij was er de enige uit het Rode Dorp, de laatste die hier wegging. "Van leeg tot vol" zoals hij het uitdrukt, heeft hij zelf geregeld. Veel interieur uit de opslag staat opgesteld in de kamer.

De bedoeling was: slopen, snel bouwen, mensen die willen naar een wisselwoning, en weer terugkeren na een redelijke tijd. Er verstreken vijf jaren voordat de 1^e woning werd opgeleverd: dit huis. Ligthert is als laatste vertrokken en als eerste en enige teruggekomen.

Jarenlang waren er plannen voor renovatie van dit gebied. Het werd een beetje opgeknapt om een paar jaar toe te kunnen, maar het heeft bij elkaar twintig jaar geduurd voor de oorspronkelijke bewoners. Toen die vertrokken zijn er nieuwe huurders in gekomen, omdat het zo lang duurde, hijzelf nog als laatste met de volle rechten voor een terugkeercontract. Van de vaste 71 ex-bewoners wilde of kon uiteindelijk niemand anders meer terug.

Aanvankelijk zouden aan de Kanaalstraat appartementen aan het water komen boven een vernieuwde Hoogvliet op de oude locatie. Maar na veel vijven en zessen kwam er zoals bekend een nieuwe Hoogvlietlocatie aan het Gouwezichtterrein. Ligthert vindt het uiteindelijke plan het beste wat eruit gekomen is, een mooi stekje Parkwijk, bedoeld voor sfeer en herkenning. Maar met de instroom van nu is de herkenning nul. Terugkeerders hadden geen geld meer en konden de geprognosticeerde huurstijging van € 500 naar € 650 niet opvangen. Gelukkig kon hijzelf dat wel, hij ging met pensioen en kreeg AOW.

Het resultaat van dat wachten werd beloofd. Als je even de enorme hoeveelheid nog te plaatsen huisraad wegdenkt zie je een ruime, lichte

woonkamer met open keuken. De voorkant bij de keuken kijkt uit op het Binnenhof, de achterkant op het groen van de Winterdijkwoningen. Hij moest er eerst nog achteraan om de eerste keus te hebben als terugkeerder, want zijn naam kwam door administratieve slordigheid niet op de lijst voor. Toen dat is rechtgezet heeft hij meteen dit kavel gereserveerd. Het huurcontract tekende hij alleen onder voorbehoud van alle rechten, onder protest tegen de ingangsdatum van de huur, 12 juli. Op de voorlichtingsdag was namelijk gemeld dat de oplevering augustus of september zou worden, waarmee met de voorbereiding van de verhuisplannen werd rekening gehouden. Er lag nog geen weg zo vlak voor de bouwvak en dat maakte verhuizen praktisch onmogelijk. Vlak voor de oplevering van de woning is de straat alsnog aangelegd.

Dit blokje staat aan de kopkant van de Noorderstraat op de plek van Hoogvliet, tegenover Gouwestein

De aanleg van de keuken ging ook niet van een leien dakje. Ligthert kan zich nog opwinden over een lichtaansluiting achter de te plaatsen koelkast, waar veel te smalle ruimte voor is, incompleet tegelwerk, kookaansluiting, etc. Hij heeft een sterk ontwikkeld rechtvaardigheidsgevoel. Ook met de afwerking van de erfafscheiding in de tuin had hij pech: het mannetje waarmee hij in zee was gegaan, bleek failliet. Nu heeft de buurman dat samen met hem kunnen regelen, op eigen kosten. Hij wil namelijk niet dat zijn twee katten overlast bezorgen in de naastliggende tuinen. Van de gezellig meekwetterende vogels in hun kooi, een agapornis en een duif, is de laatste van de stress in de rui geraakt.

Hij concludeert dat het project slecht is begeleid met abominabele nazorg, maar dat de woning op zich beter is dan hij had verwacht. Boven heeft hij de beschikking over een grote badkamer en grote slaapkamer en een middelgrote en kleine kamer. Op de 2^e etage is een berging met dubbelgrote zolder met zolderkamer. Ideaal

voor iemand met hobby's. Hij is verzamelaar, vooral van boeken, Gouds aardewerk, 5000 theezeeffjes! Die gaan in vitrines naar boven en beneden komt het aardewerk in een vitrinekast. Hij bezit mooie boekenseries van ouderwetse jongensboeken: Pim Pandoer, Arendsoog, Buletje en Bonestaak, Erik de Noorman en zo'n complete serie plaatst hij tussen speciale boekensteunen, die hij ook spaart. "Alleen al van de ruggen van de boeken kun je smullen", aldus de trotse eigenaar. De verzamelwoede strekt zich ook uit tot het stadhuis van Gouda, waar hij van alles van heeft: ansichtkaarten, aardewerk, tegeltjes, lampjes, KLM-huisje, etc.

Vlak voor me staat tegen een muurtje een groot schilderij van zijn oude huis aan de Punt 15 bij de molen, met de twee dochters in de tuin, spelend bij de torenresten van het kasteel van Jacoba van Beieren, een idyllisch plaatje. In de jaren tachtig kwam hij daar terecht voor zijn werk. Hij is bedrijfseconoom en o.a. organisatieadviseur geweest in het ziekenhuiswezen. Hij bewoonde ook een tijd een Jugendstilpand op de Lage Gouwe. Oorspronkelijk komt hij uit Arnhem. Hij staat zijn dochters met raad en daad bij; de ene dochter heeft een paardenstoeterij en de andere een autobedrijf. Bij beide organisaties draagt hij zijn steentje bij als pro deo

adviseur, waarbij zijn studie en enorme werker-
varing goed van pas komen.

Hij heeft een georganiseerde chaos, zoals hij zelf zegt, doch dat lijkt me een optimistische omschrijving van wat ik zie. Maar Ligthert woont alleen en kan nu op zijn gemakje in de loop der maanden sorteren en herplaatsen en dingen weggooien na zorgvuldig uitzoeken van wat hij allemaal heeft. Zijn geordende geest zit hem in het "lezen met de schaar": wat hem interesseert over uiteenlopende onderwerpen knipt hij uit en scant hij in om albums van te maken, zodat hij de tekst kan weggooien en alles makkelijk kan raadplegen via de computer.

Al met al is hij blij met het punt waar zijn huis staat zo vlakbij het park en station, dat geeft hem een goed gevoel; bovendien rijdt hij zo de snelweg op. Wel voorziet hij als de wijk af is parkeerproblemen, o.a. door clandestiene parkeerders die in de buurt werken. Plekken zouden primair voor bewoners moeten zijn.

Alles bij elkaar genomen vindt hij dat het voormalige Rode Dorp een frisse Parkwijk is geworden, waar hij nog lang hoopt te blijven wonen in de mooie historische stad Gouda.